

TÜRK BİRLİĞİ İÇİN ÖNERİLER

YAŞAR YENİÇERİOĞLU

Türk Birliği için öneriler

Yaşar Yeniçerioğlu

Geçen hafta biraz giriş yapmıştım ama bu yazımla birlikte “Türk Birliği” için bilim insanlarımızın ve köşe yazarlarımızın düşüncelerinden de yararlanarak önerilerimi aktarmaya çalışacağım.

Bazılarınız belki şöyle düşünebilir: “Başkalarının yazılarından derlediğin önerileri yazıyorsun!” Doğrudur. Yıllardır okuduğum makale ve kitaplardaki ifadeleri, en azından toplama gayreti göstererek bu çalışmayı hazırladım. Tabii ki, kendi önerilerim de olacaktır.

Sizden de isteğim: Öncelikle kendinizi okumaya alıştırmınız. Okuduklarınızı düşününüz. Çevrenizle istişare ediniz, tartışınız. Ortaya çıkan güzel ve faydalı önerileri kamuoyuyla paylaşıp katkı yapınız. Toplumda bir heyecan yaratılsın, millet moral bulsun, motivasyonu artsın. “Türk Birliği” konusu benim şahsi meselem değildir: Kendisini Türk hisseden herkesin meselesidir. Çünkü geleceğimizi ilgilendirmektedir. Yere sağlam basılması için önerilerimizle destek olmalıyız. Sanıyorum anlatabildim!..

Genel öneriler

Vizyon belgesinin girişinde yer alan şu paragrafta; “...2009 yılındaki kuruluşundan bu yana, kısaca Türk Konseyi olarak bilinen Türk Dili Konuşan Ülkeler İşbirliği Konseyi, gücünü halklarımızın dil, kültür ve ortak geçmişindeki ortaklıklardan almıştır. Bu, bölgesel bir Teşkilata dönüşmek üzere Üye Devletler arasında işbirliğinin kademeli olarak kurumsallaşması için elverişli bir temel sağlamıştır. Türk Konseyi’nin yöneldiği istikamet, artık yeni ismine, Türk Devletleri Teşkilatı, tam olarak yansıtılmaktadır.” denilmektedir.

Türk devletleri arasındaki bu iş birliği, bir siyasi birlik veya “tek devlet” fikri değildir. Her devlet kendi sınırları içinde siyasi birliğini koruyacaktır. Sadece Türklük kavramı üzerinden ortak milli birliği, ortak çalışmayı, ortak hareket etmeyi amaçlayan geniş iş birliğidir.

Karşılıklı güven ve saygıya dayanması, eşitlik ilkesi çerçevesinde her devletin kendi ilkelerine ve taahhüdüne sahip çıkması esastır. Birbirlerine iyi niyetlerini göstermek kaydıyla dış ilişkilerde kendi çıkarlarını düşünmeleri normal karşılanmalıdır. Her konuda aynı düşünmek mümkün değildir. Herkesin akıllı, mantıklı ve gerçekçi olması gerekir.

Kimse kimsenin idarî veya siyasi sistemini tartışmamalıdır. Eğer herhangi bir ülkenin içinde bu konularda bir mesele varsa kendi içlerinde halletmelerine izin verilmeli, diğer ülkeler karışmamalıdır. Önemli olan halkların birbirlerine yaklaşmaları, birbirlerini dinlemeleri, anlamaları ve kök şuuruna varmalarıdır. Doğrusu bu yolda çaba gösterilmesidir. Çünkü, tarihte Türk devletleri, -nadir görüşmeler dışında- hiç iş birliği yapmamışlardır; hep birbirleriyle boğuşmuşlardır. İlk defa iş birliği yapmaktadırlar.

Peki, bu birliktelik kimin işine gelmez? Bir araya gelmemizden rahatsız olanlar mutlaka vardır: Birçok ülke sayabiliriz ama en başta çevre komşularımız -tarih boyunca savaştığımız- Rusya, Çin ve İran’ın işine gelmez.

Milli Düşünce Merkezi Başkanı Hakan Paksoy’un 6 Kasım 2023 tarihli “Türk Devri, Türklükle olur!” başlıklı yazısında; “Türk Dünyasının yıldızı her geçen gün biraz daha parlıyor. Geçtiğimiz Cuma (3 Kasım2023) günü Türk devletlerinin başkanları Astana’da, ‘Türk Devri’ temasıyla toplandı. Çok önemli konuşmaların yapıldığı bir toplantı oldu. Ve fotoğrafa bakıldığında da tarihi, sosyolojik ve

jeopolitik hakikatlerin, ideolojik kalıpları darmadağın ettiği görülüyor.

İdeolojik kalıpları akla getiren de dağıldığını düşündüren de Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın zirvede yaptığı konuşma. 21'inci yüzyıldaki ideolojik yönetim Türkiye'ye büyük zarar verdi. Dış politikalarda çok büyük savrulmalar yaşandı. Yaşanmaya da devam ediyor. Bu savrulmalar Türk dünyasına da büyük zaman kaybettirdi. Bu zaman kaybına rağmen, Türk Devletleri Teşkilatı (TDT) gibi güzel gelişmeler de yaşanmıyor değil.

TDT'nin büyümesi ve Türk Dünyası için iç ve dış politikalar arasındaki davranışların birbirini desteklemesi de şart. Yani dış politikanın muhatapları tarafından güvenilir ve kabul edilebilir olması iç politikaya da bağlı. Ancak Türkiye'nin dış politikadaki yaptıklarıyla iç politikadaki davranışları birbiriyle çelişiyor. Son yirmi yılda bunun çok örneklerini gördük. Hâlâ da görüyoruz...

Peki, Türkiye Yüzyılı beyannameşi de dâhil her fırsatta ayrılıklar niçin körüklenir? Niçin millî eğitimde devamlı bir şekilde ayrıcalıklı ve gayri millî politikalar izlenir? 'Dindar ve kindar' nesil yetiştirmek hedefinden niçin vazgeçilmez?..

'Türkiye Yüzyılı vizyonumuzu teşkilatımıza da teşmil ederek önümüzdeki dönemi inşallah Türk devri yapmak için omuz omuza çalışacağız' ifadesi de Cumhurbaşkanı'nın konuşmasından. Burada da Türkiye'de hiç söylenmeyen 'Türk devri' eklenmiş...

Konuşmalar çok heyecan verici ama iç ve dış politika arasında tutarlılık da gerekiyor. Devlet başkanları, Türkiye Cumhuriyeti'nin 100.yılımı da kutladılar. Konuşmaları dinlerken ve Bildirgeyi okurken, 'niçin gelmediler acaba?' sorusu aklıma geldi. Davet edilmemiş olsa gerek diye düşündüm. İnşallah yanılıyorum. Dayanışma için büyük fırsattı çünkü. Tabi, kutlanacak bir 100.yıl düşüncesinin hâkim olmadığını da unutmamak gerekiyor elbette.

...Türk dünyasının en büyük güç kaynağı olan millî kimlik vurgusu öne çıkıyor.

Ortak kimliğin güçlendirilmesi elzemdir. Ortak kimlik güçlendikçe kimlik birliğine gidiş de hızlanacaktır. Öncelikle bin yıllık ayrılıktan sonra bir araya gelindiği göz önünde tutulmalı. Sovyet politikalarının ayrıştırdığı da dikkatle değerlendirilmeli. Bunlarla birlikte sabır da olursa, Türk Dünyası yakın gelecekte çok önemli atılımlar yapacaktır..." demektedir.

Türkler, yalnız millettir; dünyada hep yalnız yaşamak, Türk ya da İslâm Dünyası'nı ilgilendiren her meseleyi kendileri çözmek zorunda kalmışlardır. Rahat bırakılmadıkları gibi ya başkaları tarafından veya kendilerinden kaynaklı başlarına çok işler gelmiştir.

Prof.Dr.Ahmet Bican Ercilasun, "Türk Birliği için çalışmak" başlıklı yazısında şu tespiti yapmaktadır: "Mevcut durumu doğru bilmek, doğru tespit etmek. Doğru bilgiye dayanmayan hareketler, amaca fayda vermek yerine zarara yol açabilir. Hiçbir şey abartılmadan her şey doğru bilinmelidir. Bütün olgular, sebepleriyle birlikte doğru tespit edilmelidir. Doğru ve sağlam bilgilerden hareket edilerek amaca doğru yürünmelidir (28/06/2020, Yeniçağ)."

Eleştirilerimizin dozunu iyi ayarlamalıyız. Kontrolü kaybedip aşırıya gitmemeliyiz. Dikkatli olmalıyız. Hele de 70 yıl SSCB'nin baskısı ve etkisi altında kalmış Türk halklarının "kimliklerini" değerlendirirken, kendimizi onların yerine koyup, empati yapmalıyız. Ülkemizdeki bölücüler, kimliksizleri, kimlik sıkıntısı yaşayanları hatırlamalıyız. Maalesef! Bu tür konuşmalar ve yorumlar, insanlarımızı teşvik yerine karamsarlığa itmektedir.

İster fert olarak ister toplum/takım veya devlet olarak herhangi bir konuda Türklerin başarılı olması, diğerlerini de mutlu etmelidir; başarı herkes tarafından kutlanmalıdır. Bu da "Türk Birliği"ne giden yolda ortak başarıyı, samimiyeti ve inanmayı sağlayacaktır. Eğer bu başarı, teşkilata üye diğer

devletlerin katkısı ve yardımı ile olmuşsa teşkilat da güçlenecektir.

İlişkiler lafta kalmamalıdır; somut işler yapılmalıdır. Her konuda karşılıklı yardımlaşma, dayanışma ve destek içinde olunmalıdır. Ortak çıkarılarda herkes diğerinden faydalanmalıdır.

Birliğimiz, beraberliğimiz görüldükçe; dünya devletleri/ milletleri üzerinde ağırlığımız, etkimiz ve tehditlere karşı caydırıcılığımız da artacaktır.

Bu konularda en büyük iş, "*Ben Türk'üm*" diyenlere düşmektedir.